

- 1 **Interview met Frans van Dijk**
- 2 **Uitslag Rabo ClubSupport**
- 3 **Woordje van Ton Huisman + Varia**
- 4 **De mannen van de klusploeg**
- 5 **'n Bijzonder bijna-thuis-huis**
- 6 **Fietsen voor het goede doel**
- 7 **Kopje koffie met Rob van der Heijden**
- 8 **Ontmoeting Club van 100 Colofon**

LIEFDE EN VERTROUWEN

Op het moment van het interview verblijft Frans van Dijk enkele weken in Hospice Parunashia. Coördinator Susanne Haerkens en vrijwilliger Roswitha van Wersch spraken met hem over betekenisvolle momenten en mensen in zijn leven.

Frans groeide op in Arnhem, in een fijn gezin met negen broers en zussen. Als hij zeventien jaar oud is gebeurt er iets wat veel impact heeft op zijn leven. "Mijn vader werd in ons huis doodgeschoten door een inbreker. Ook nu nog voel ik woede over de straf die de inbreker kreeg," vertelt Frans.

klik. Na vijf jaar verkering zijn we getrouwd; we hadden een nieuwbouwhuis in Arnhem-Zuid toegewezen gekregen. Later verhuisden we naar een fijn huis in het dorp Dieren.” Na een aantal jaren verhuisde het gezin nog een keer, ditmaal naar Vught. “Ik zocht meer eigen verantwoordelijkheid en vrijheid van handelen in mijn werk. Die vond ik bij Schiesser, als vertegenwoordiger dameslinterie voor Zuid-Nederland. Tot mijn pensioen heb ik er met veel plezier gewerkt.”

// Respect en vertrouwen waren belangrijke dragers van ons huwelijk

De emoties zijn duidelijk zichtbaar in zijn gezicht en hoorbaar in zijn stem.

Om mee te helpen en het gezin van inkomsten te voorzien, moest Frans gaan werken. “Ik ging op zoek, onder andere bij V&D, maar er waren geen vacatures, zo kreeg ik te horen. “Maar ik wist de directeur te wonen en belde gewoon aan.” Frans legde zijn situatie uit en werd aangenomen in het magazijn. Dat ruimde hij op en zette op eigen initiatief een voorraadadministratie op. “Zo werd ik opgemerkt. In drukke periodes mocht ik helpen als verkoper in de winkel. Eerst op de afdeling herenmode en later op de linterie afdeling.” Dat beviel Frans goed; zijn verkooptalenten werden gezien en hij klom op tot chef. “De jongste in het filiaal, maar als snel met de hoogste omzet,” vertelt hij met enige trots en gepaste bescheidenheid.

HECHTE BAND

Tijdens een dansavond van de jongerenclub ontmoette hij het meisje dat hij later trouwde. “We hadden meteen een

Meerdere malen vertelt Frans liefdevol over zijn vrouw en hoe fijn ze het samen hadden. “Respect en vertrouwen, dat waren belangrijke dragers van ons huwelijk.” Met hun dochter vormden zij een hecht gezin, dat van alles samen deed. De hechte band met zijn dochter is nu zijn vrouw er niet meer is, heel belangrijk in zijn leven. “Ze bezoekt me vaak hier in het hospice. Laatst heb ik een vrijwilliger gevraagd om een foto van mij te maken. Die heb ik ingelijst en aan haar gegeven als verjaardagscadeau.” Ook met zijn broers en zussen had en heeft hij een goede band. En in het hospice heeft hij naar eigen zeggen veel lieve mensen om zich heen.

Als we hem vragen naar wat belangrijk is geweest voor hem in zijn leven, antwoordt hij stellig: “Liefde en vertrouwen. Wees lief voor elkaar en behandel mensen zoals je zelf ook behandeld wilt worden.” Dat antwoord klopt helemaal bij de Frans die wij hebben leren kennen. Wij zagen h m dat ook doen in het hospice.

Frans is 10 juli 2025 overleden in Hospice Parunashia. Wij publiceren dit artikel met toestemming van Frans en van zijn dochter.

UITSLAG RABO CLUBSUPPORT

Dankzij jullie stemmen hebben we het prachtige bedrag van € 1.158,47 in ontvangst mogen nemen tijdens de feestelijke Rabo ClubSupport uitreiking. Deze steun is ingezet voor de vernieuwde, huiselijke inrichting van de vier gastenkamers, met sfeervolle meubels, mooi beddengoed en warme verlichting. Wij zeggen: DANK JE WEL tegen iedereen die op Vrienden van Parunashia heeft gestemd!

Bestuurslid Carla Jacobs

WEBSITE

Heb je onze nieuwe website al gezien? Deze is helemaal vernieuwd zodat iedereen:

- snel duidelijke informatie vindt
- meteen voelt wie we zijn
- makkelijker de weg vindt naar vrijwilligerswerk of de mogelijkheden om ons te steunen.

Neem gerust een kijkje:
www.hospiceparunashia.nl

Met grote dank aan:
Mariëlle Van Der Wardt en **Karin Jonkers** van **Yell & Yonkers** (vormgeving, fotografie en webbouw),
Eric Alink (teksten) en
Marcel Voets van **Studio iVoets** (video).

VERSTILLING

De winter van 2025 staat voor de deur. Een tijd van verstillings, van terugkijken en van zorg voor elkaar. In ons hospice merken we elk jaar opnieuw hoe waardevol deze periode kan zijn. Terwijl het buiten kouder wordt, ontstaat binnen onze muren ruimte voor nabijheid, aandacht en kleine momenten van betekenis. In deze nieuwsbrief delen we verhalen uit het dagelijks leven in het hospice, inzichten van vrijwilligers en nieuws over activiteiten die ons werk verder versterken. Ook kijken we dankbaar terug op de betrokkenheid van onze gemeenschap: zonder uw giften, tijd en warmte zouden wij ons werk niet kunnen doen. De winter herinnert ons eraan hoe belangrijk licht is, juist wanneer de dagen kort zijn. Dat licht vinden wij in de mensen om ons heen—bewoners, families, vrijwilligers en de zorgprofessionals. Samen blijven we bouwen aan een plek waar ieder mens gezien, gehoord en gedragen wordt. Ik wens u veel leesplezier, en voor het nieuwe jaar alvast een periode vol verbinding, gezondheid en warmte..

Ton Huisman
Voorzitter Stichting Hospice Parunashia

Met oog voor detail maakte fotograaf Karin Jonkers onlangs een fotoreportage die de sfeer in ons hospice prachtig weergeeft. Deze momenten vertellen samen ons verhaal: een plek waar aandacht en gastvrijheid centraal staan en waar bewoners, bezoekers en naasten zich welkom en gezien voelen. We gebruiken de beelden op onze website, in deze nieuwsbrief en voor berichten op onze sociale media.

DE MANNEN VAN DE KLUSPLOEG

Het is vrijdagmiddag en in de keuken zitten de mannen van de klusploeg bij elkaar. Zij hebben een werkoverleg en doe-middag gepland. Dat is een mooie kans om even met hen te praten over hun bezigheden.

We spreken met drie inmiddels allemaal gepensioneerde mannen: Niek van den Biggelaar, René van Wersch en Henk Kapteijns. Deze handige mannen staan altijd met veel enthousiasme en toewijding klaar voor de werkzaamheden in het hospice. Al vóór de opening in 2019 waren zij flink aan de slag om het voormalige woonhuis om te toveren tot het huidige hospice. Gedurende de jaren dat het hospice in bedrijf is wordt er regelmatig een beroep gedaan op de mannen. Ook het mooie tuinhuis, waar gasten en familie dankbaar gebruik van maken, is gezet door de klusploeg.

Niek is het aanspreekpunt en coördineert ook de werkzaamheden. Als er iets stuk is of bij storingen hoeft je maar te bellen en 'grote' Niek staat in no time voor de deur om het probleem op te lossen. Afgelopen jaar heeft een grote renovatie plaatsgevonden.

De elektra, de airco's, het plafond en de isolatie zijn vervangen. Dit alles gebeurde wel onder professionele begeleiding, maar uiteindelijk is alles geworden zoals Niek het graag wilde. Dit vanuit voortschrijdend inzicht van zijn eigen ervaring, de wensen van de gasten en het team van het hospice. De laatste verbouwing was het verplaatsen van de wasmachines naar de 'zusterpost'. Gas, water en elektra zijn omgezet en er zijn kasten op maat gemaakt. De wasmachines staan nu op een fijne werkhoogte, met onder de machines ruimte voor de wasmiddelen. Verder kregen de vier gastenkamers en het kantoor onlangs een nieuwe kleur verf op de wanden. Tot slot is de speelkamer omgebouwd tot een sfeervolle, multifunctionele kamer.

Het klusteam houdt alle werkzaamheden nauwgezet bij in lijsten. Hierin staat wanneer iets vervangen of nagekeken moet worden en wanneer het tijd is om filters van verschillende apparaten schoon te maken. Het is een goed op elkaar ingespeeld en gezellig team. Zij zijn altijd dankbaar voor de koffie (soms met een plak cake) en de worstenbroodjes tussen de middag bij grote klussen. Andersom is iedereen juist hen dankbaar voor hun inzet en kunde!

IN LIEFDEVOLLE HERINNERING

Ten tijde van het interview met het klusteam was Kees Mommersteeg er niet bij vanwege ziekte. Niet lang daarna kregen we het bericht dat hij in het laatste stukje van zijn leven was beland. Op 3 november 2025 is hij overleden. Wij verliezen in Kees niet alleen de echtgenoot van onze vorig jaar overleden initiatiefneemster Willemien Mommersteeg-Willekens, maar ook een zeer gewaardeerde vrijwilliger. Vanaf het prille begin van het hospice was Kees zeer betrokken en een sterke steun achter de schermen. We missen hem.

V.l.n.r. Henk Kapteijns, René van Wersch en Niek van den Biggelaar

foto: Karin Jonkers

'N BIJZONDER BIJNA-THUIS-HUIS

Iets meer dan 6 jaar geleden opende Hospice Parunashia haar deur aan de Theerestraat in Sint-Michielsgestel. Voor velen is het nu een vertrouwd begrip geworden. Wat maakt ons hospice nu zo bijzonder?

Met vier gastenkamers is Hospice Parunashia een relatief klein hospice. We zijn een 'bijna-thuis-huis', wat betekent dat de dagelijkse zorg door getrainde vrijwilligers plaatsvindt. Zij zijn de gastvrouwen en -heren van het hospice. Vivent Thuiszorg is er – in samenwerking met de huisartsen – voor de professionele zorg en verpleging. In de nacht is altijd een verpleegkundige aanwezig. Opname vindt plaats wanneer er sprake is van een verwachte levensduur van maximaal drie maanden en zorg thuis niet (meer) mogelijk is. Vanuit de thuissituatie gebeurt de verwijzing door de huisarts vanuit de thuissituatie, vanuit het ziekenhuis gebeurt dit in overleg met Vivent.

VRIJWILLIGERS

Wat Hospice Parunashia bijzonder maakt zijn de in totaal 130 vrijwilligers. Het zijn merendeels zorgvrijwilligers, die de dagelijkse bezigheden doen en er vooral zijn voor de

gasten en hun familie. Hun kernkwaliteiten: goed kunnen luisteren zonder te oordelen, er op een respectvolle manier zijn voor mensen in hun laatste levensfase en makkelijk kunnen samenwerken. Een van de medeoprichters heeft eens gezegd: 'je moet het hart op de goede plek hebben en goed koffie kunnen zetten'. Een andere mooie toepasselijke uitspraak is: 'Leven toevoegen aan de dagen in plaats van dagen toevoegen aan het leven'.

Verder zijn er de klusploeg, de tuinploeg, de kookploeg en het team dat de boodschappen doet. Alle vrijwilligers doen hun uiterste best het de gast zo comfortabel mogelijk te maken en de familie te ontzorgen. Veel vrijwilligers zijn al vanaf de oprichting actief en er melden zich nog steeds nieuwe vrijwilligers aan. De goede sfeer, de eigen regie en de vrijheid om de dag in te kunnen vullen naar eigen inzicht en zeker de fijne samenwerking met Vivent spelen hierbij een rol. En niet te vergeten: de waardering die ze krijgen van de gasten en hun familie. Veel vrijwilligers beschouwen dit werk als een verrijking van hun eigen leven. Dit alles maakt het hospice tot een heel bijzondere plek in de Gestelse gemeenschap.

FIETSEN VOOR HET GOEDE DOEL

Harrie ten Have (74) fietste in drie weken 1.945 km naar Rome en haalde daarmee € 7.432 op voor Hospice Parunashia.

V.l.n.r. Ton Huisman, Lucia Huisman en Harrie ten Have

Voor Harrie ten Have zijn sport in algemene zin en fietsen in het bijzonder altijd belangrijk geweest in zijn leven. "Daardoor heb ik leren omgaan met winnen en verliezen, zowel zakelijk als persoonlijk". Sinds 2009, na zijn werkzame leven, fietste hij meer dan 130.000 km, onder meer naar Santiago de Compostella. Toen hij in 2023 de meeste van zijn bestuurlijke activiteiten neerlegde, gaf dat ruimte voor een lange fietstocht. Harrie besloot om naar Rome te gaan. "Ik ben geboren in het jubeljaar 1950, volgens de

katholieke kerk een heilig jaar, waarbij de poorten van de Sint Pieter voor een jaar worden opengesteld voor pelgrims. Zo'n jubeljaar is één keer in de 25 jaar. Mijn persoonlijke motivatie voor deze tocht is dat ik dankbaar ben dat het mij en mijn naasten goed gaat. Maar ik wilde het ook verbinden aan een goed doel en dat werd Hospice Parunashia. Daar ben ik al lange tijd bij betrokken en ik vind het echt bijzonder dat 130 vrijwilligers zich dagelijks inzetten voor mensen in hun laatste levensfase."

SUPPORT

Harrie ging trainen en hij schafte spullen aan, waaronder een tentje,

luchtbed en slaapzak voor het geval hij onderweg geen slaapplek zou kunnen vinden. Ook benaderde hij mogelijke sponsors uit zijn netwerk. Al snel stroomden de nodige donaties voor het hospice binnen. Publiciteit in de lokale media en daarbuiten leverde ook veel support op.

Op een zondag in juni vertrok hij, uitgezwaaid door familie, vrienden en vrijwilligers van het hospice. "Het deed me goed om op deze wijze te vertrekken, in de wetenschap dat de tocht zwaar zou worden en ik mijn familie ruim drie weken zou moeten missen". Zijn route ging door de Limburgse heuvels, de Ardennen en de Eifel; daarna door de Elzas om in Bazel te komen, waarna een vlakker gedeelte langs de Rijn volgde. De natuur was prachtig. De Splügenpas leverde een dilemma op: 30 km klimmen met een gemiddelde stijging van 10% of een stukje met de trein tot de top naar Saint Moritz. Mede vanwege de extreme warmte koos Harrie voor de trein, een besluit waarmee hij nog steeds blij is.

ENGELN BESTAAN

Het viel niet altijd mee om een overnachtingsplek te vinden. Harrie maakte zoveel mogelijk gebruik van eenvoudige B&B 's en hotelletjes; alles door hemzelf betaald. Een paar keer overnachtte hij in zijn tentje. Ook werd hij enkele keren gastvrij ontvangen bij particulieren thuis, soms met diner en ontbijt. Engelen bestaan, zo merkte hij. Elke avond plaatste hij foto's en een verslag op Polarsteps. "De reacties en aanmoedigingen die ik daarop kreeg deden me goed, ze sleepten me erdoorheen."

Via het Comomeer, het Gardameer, de Povlakte, de Apennijnen en Toscane bereikte Harrie Rome, na 1.945 km fietsen, één dag eerder dan gepland. Dat gaf hem de gelegenheid om het oude gedeelte van Rome op de fiets te ontdekken. Een bezoek aan de Sint Pieter zat er vanwege de lange wachtlijn niet in, wel de basilica Santa Maria Maggiore. Op het Sint Pietersplein

werd hij opgewacht door voorzitter Ton Huisman en zijn echtgenote Lucia. Na de mis in de Friezenkerk en de uitreiking van het pelgrimscertificaat door pastor Antoine Bodar, keerde Harrie samen met Ton en Lucia terug naar Nederland.

Vertrek vanaf het hospice

TERUGBLIK

"Achteraf gezien had ik beter 1 of 2 maanden eerder kunnen vertrekken; het was nu erg warm en in combinatie met de heuvels en bergen best zwaar. Maar spijt heb ik niet. Het heeft me tot mezelf gebracht, elke stap, elk besluit en elke actie moest ikzelf ondernemen. Ik heb mooie en vriendelijke mensen ontmoet; een groep fietsende Brabanders trakteerde me op brood en cola, Fransen en Italianen boden mij onderdak en eten en vele vriendelijke mensen wezen me de weg, al was dat soms goedbedoeld in de verkeerde richting. Het alleen zijn viel me niet altijd mee. Ik prijs me gelukkig dat ik het geestelijk en lichamelijk aankon. En een pelgrimstocht moet je ook niet zomaar 'met 2 vingers in de neus' volbrengen. Mijn laatste bericht op Polarsteps luidt: veni, vidi, vici, en dat zegt alles over mijn avontuur."

SPONSOROPBRENGST

Dankzij de steun van vele sponsors kon Harrie een cheque van € 7.432 overhandigen aan het hospice. Voorzitter Ton Huisman. "We zijn ontzettend blij met deze donatie, die

we gaan besteden aan de aanschaf van bedden die nog meer comfort bieden aan onze gasten en hun verzorging. We danken Harrie van harte met deze prachtige actie en natuurlijk iedereen die Harrie financieel en anderszins gesteund heeft."

Ton Huisman en Harrie ten Have

KOPJE KOFFIE MET ROB VAN DER HEIJDEN

Rob is een van de 130 vrijwilligers. Met hem drinken we een kopje koffie.

Wat maakt het werk in het hospice voor jou zo fijn?

"Het intensieve contact met de gasten en hun familie. Door er voor hen te zijn kan ik een bijdrage leveren aan een goede, fijne tijd voor hen in het hospice."

Heeft dit vrijwilligerswerk je bepaalde inzichten gegeven?

"Door de verhalen van de gasten besef ik nadrukkelijker de betrekkelijkheid van het leven en hoe je naar de toekomst kijkt."

Waar kijk je altijd naar uit als je over de drempel van het hospice stapt?

"Ik ben altijd benieuwd hoe het vandaag zal zijn: hoe is het met de gasten, wat kan ik doen en met welke collega's werk ik vandaag?"

foto: Roswitha van Wersch

ONTMOETING

De betrokkenheid en steun van de Club van 100 is van grote betekenis voor ons hospice. Het is een gezelschap dat ons financieel ondersteunt, door jaarlijks in de maand mei honderd euro aan het hospice over te maken. Zo helpen zij mee om de levensvatbaarheid van Parunashia te vergroten. De Club van 100 bestaat inmiddels zes jaar, hoog tijd dus om hen uit te nodigen voor een bijzondere bijeenkomst met als thema: "Samen Leven, Samen Zorgen, Samen Hospice Parunashia".

In de raadszaal van het gemeentehuis van Sint-Michielsgestel kwamen we bij elkaar voor een nadere kennismaking. Tijdens verschillende presentaties werd verteld wat is bereikt, hoe wordt samengewerkt met de diverse zorgprofessionals en wat het dagelijkse werk binnen het hospice inhoudt. Er waren verhalen van een vrijwilliger en van een dochter van een van de gasten. Ook werd er voorgelezen uit het gasten-bedankboek. Zo kregen de aanwezigen een mooie indruk in wat hun bijdrage mede mogelijk heeft gemaakt.

Er is met veel interesse geluisterd naar de presentaties en verhalen en er werden ook vragen gesteld en beantwoord. Onder de aanwezigen waren meerdere familieleden van gasten, die veel herkenden in het verhaal van de dochter. De teksten uit het gasten-bedankboek zorgden voor ontroering. In een ontspannen en prettige sfeer is er na afloop nog nagepraat met een drankje.

CLUB VAN 100

Voor iedereen die ons hospice een warm hart toedraagt is de Club van 100 opgericht. Dit gezelschap van trouwe vrienden maakt elk jaar in mei een bedrag van honderd euro over naar de Stichting Vrienden van Hospice Parunashia.

Met deze donatie helpt de Vriendenstichting om het hospice te voorzien van alles wat nodig is om gasten en hun naasten een warm en menswaardig verblijf te bieden.

Waarom meedoen?

- Je draagt bij aan een lokaal goed doel
- Je helpt mensen in een kwetsbare fase van het leven
- Je bijdrage komt volledig ten goede aan het Hospice

Lid worden is eenvoudig

Stuur een mailtje met je naam en adres naar:

vrienden@hospiceparunashia.nl

Je lidmaatschap is op elk moment opzegbaar.

Ik meld mij graag aan als lid van de Club van 100. Dat wil zeggen dat ik jaarlijks in de maand mei € 100,- doneer aan het Hospice.

Naam _____

Adres _____

E-mailadres _____

Telefoonnummer _____

Handtekening _____

Ook een eenmalige gift is van harte welkom! Maak je bijdrage over naar bankrekening **IBAN: NL98RABO0331927829** t.n.v. Stichting Vrienden van Hospice Parunashia. Dank!

Kookvrijwilliger Hans van Grinsven en bestuurslid Suzan Cooijmans

Colofon

Redactie & teksten

Marinel Collard, Ton Huisman,
Carla Jacobs en
Roswitha van Wersch

Grafische vormgeving

Karin Jonkers/Yell & Yonkers

Drukwerk

Repro XL ©2025

Hospice Parunashia | Theerestraat 55-57 | 5271 GB Sint-Michielsgestel
info@hospiceparunashia.nl | www.hospiceparunashia.nl
IBAN NL09RABO0332193756 | KvK 72352558 | RSIN 859081813 | ANBI